

SALINCAK

I

Büyük bir oda. Bahçeye açılan bir pencere
Ortada bir masa
Yanda bir kapı
Daha birkaç şey: Örneğin bir yunus balığı camdan, bir heykel
Sabah. Duvarda gün tanrıları
Rezeneler, sedef otları, küpe çiçekleri görünür pencereden
Görünür ama görünmez
Yani hiçbir şey yerinde değil pek. Bugün ne?
Salı! O bile yerinde değil
Bir bardak, bir sürahi yerinden edilmiştir; nereye koysak
Nereye?
Bilmem!
Bir çıkırık bir zaman dışını kolaçan eder şöyle
İyi. Biz buna bir durumun sınırsız gelişimi diyoruz
Diyoruz; sanki o herşey kadar bir herşeyi getirir, yağar
Çıkırık
Bir su gürültüsü, bir pul koleksiyonu, bir duanın yaratılışı
duyulur bu ara
Duyulmaz ama duyulur
Başlar çünkü onlar da; yani pul, su gürültüsü, dua
Başlar bir insan gibi; süreyi, düzeni, ölümü taşımaya

Sabah. Duvarda gün tanrıları
Birinin süresiz terlik giyeceęi tutmuřtur yukarı katta
Ařaęıda
İskemle gıcirtısı, ayak
Tütün kokusu, koku
Yaz kelebeği tadında bir soluma
Yer değiştirme, kımltı
Tekrar soluma
Kadın
Sessizlik.

II

Gün ıştır iyiden iyiye, odanın orta yerinde bir kayalık
Sarı bir kertenkele... onunla her şey bir iki sıçrar, durur
Baş kaldırır, düşer
Bir çorak bağırışı, bir taşın ikiye bölünmesi işitilir. Sonra?
Bir su arayışı, bir bozgun... Biz buna herşey diyoruz, herşey
herşey herşey
Çünkü o, kadın
Uzanır, sađar bir yokluđun içinden
Gene bir yokluđu sađar, üşenmez
Bir gül çukuru tersine döner, bir alev kıyısı doğurganlaşır
Çıkar boş kuyulardan katılmış akşamüstleri
Böler o bakışları bir sarkaç gibi binlere
Ama bir zaman gibi değil, bir sarkaç gibi böler
Yani olanlar olmuştur bir kere
Bir kartal donakalmıştır sıcaktan. Bir U sesi duyulur
Yaratılmaya uygun bir ses, U
Uzađa bakar kartal. O kadar bakar ki, bakmaz
Taş kesilmiştir taş, boynu ileri düşmüştür
Tanrım bize bir salıncak!
Çok çabuk geçmek için şu olup bitenleri
Bir daha, bir daha, bir daha
Unutmak, unutmak, unutmak.

Tanrım!

Taş kesilmemek için taş

Bunu evrenin sonsuzluğu diye yorumlar varlığı olmıyan bir söz

Kadınsa kımıldamak ister, olmaz

Yer değiştirmek ister, olmaz

Solumak birdenbire

Gene olmaz

Olacak birşey boşuna aranır, boşuna boşuna boşuna

Bir kaya daha çatlar

Başlar ufacık taşlar yuvarlanmaya

Eser bir silinti, bir sisin dağılışındaki öz

Çıkar o yunus balığı, o heykel

Yaz kelebeği, kapı

Sonra?

III

Sonra ne? Sabah! İyİ bir gün başlar ne de olsa
Tepeden tırnağa beyazlar giyinmiştir kadın
Ne var ki bir kadın gibi değil, bir ařk, bir umut gibi değil
Bir aralık gibi durur dünyada
İşte bir soru!
Okurken elinde tuttuęu; okumaz, gene elinde tuttuęu
“nce hep gece vardı” diyen bir kitapla
Biz buna bir sorunun sınırsız gerilimi diyoruz
Diyoruz; çünkü o, kadın
Ne yapsa, neye uygulansa
Bir aralıktır şimdi dünyada
Bir aralık, bir aralık!
Yıllanmış ağaç kabuklarında bir yara

Bir geçit, bir su akıntısı, bir bıçak izi
Ve batık gemilerden Őimdiye arta kalan
Bir batıŐın korkunç, ama hiç bitmeyecek izlenimi
Tanrım ona bir salıncak!
Bir gidip bir geliversin diye boşlukta
Umutla, erinle, tutkuyla
Kendine kendine kendine katlanarak
Hani görmeden daha, bilmeden darıldığı kendine
Tanrım
Ona bir salıncak!
Tam burda
Gözlüklü, kıŐ akŐamları yüzlü bir bahçıvan
Sorar o sokak kedisinin dilindeki hızla
Sorar o çiçekleri –bir iek olmıyan yalnız– sorar sorar sorar
Nereye kadar bilinmez
Hani bir sormasa... korkunç!
Hani bir çalgıcı vardı, baŐını algısına koymasaya uyuyamaz
Sonra?
Sonra ne? İŞte bir çamur gibi sıvanmıŐ odaya
Karanlık bir kilisenin
İhtiyar zangounun ağzıyla
Günaydın!
İyi bir gün başlar ne de olsa.

IV

İyi bir gün başlar. Dünyadayız artık. Dünya!
Şu tatlı pencereniz. Sizin. Bunu anlamıyacak ne var? Pencere
Tanıklık ediyor işte. Kendine. Gün mavisi bir şey. Tanıklık
ediyor

Pek açık değil. Değil de... Size. Tanıklık ediyor bir de
Bunu evrenin sonsuzluğu diye yanıtlar varlığı olmıyan bir söz
Yok canım kimsenin bir şey dediği yok, söylenmiş bazı
sözler yaşıyor, o kadar

İşte

Yaşamış bir kadın yaşıyor orada

Yitmek, hani durmadan yitmek, ulaşmak bir aşkınlığa

Var ya

Orada

Tek imge kayalardır, işte orada

Yaşar hiç konuşmadıklarınız, işte orada

Dışa vurmadıklarınız, şimdi orada

Herşey hep kayalardır; otlar da, böcekler de, sular da

Günler de, zamanlar da

–Görünen bir zamandır çünkü orada–

Bir el yana düşmemiş, kaldı ki birden havada

Değilse bir hareket bu, yalnız orada

Orada

Bir ayak boyu yerde, bir kadın

Bırakılmış gibi yıllarca

Tanrım ona bir salıncak!

Ta kesilmesin diye taş

Donakalmasın diye boşlukta.

Hani o balıkçıyla yarışan çaylağa

Kırpışan gözleriyle bakan gemici

Gibi

Baksın o da görmeden

Ne çıkar ustaymış, erginmiş uzağı görmekte gözleri.

Tanrım size bir salıncak!